

بررسی توزیع و زیئوده جمعیت گربه‌ماهی بزرگ (*Arius thalassinus*) در فصول تابستان و پاییز به روش مساحت جاروب شده در دریای عمان (سواحل سیستان و بلوچستان)

*حسن محمدخانی^۱ و طیبه عنایت‌غلامپور^۲

^۱عضو هیأت علمی مؤسسه تحقیقات شیلات ایران، کارشناس ارشد گروه شیلات، مرکز تحقیقات ذخایر آبزیان داخلی گرگان

تاریخ دریافت: ۹۱/۱۲/۱۰؛ تاریخ پذیرش: ۹۲/۲/۹

چکیده

در این بررسی، زی توده و فراوانی طولی ذخایر گربه‌ماهی بزرگ (*Arius thalassinus*) در پاییز و تابستان در آب‌های دریای عمان محدوده استان سیستان و بلوچستان به روش مساحت جاروب شده بررسی گردید. محدوده اجرای پروژه از منطقه میدانی با طول جغرافیایی ۵۸ درجه و ۵۵ دقیقه شرقی تا منطقه خلیج گواتر با طول جغرافیایی ۶۱ درجه و ۳۰ دقیقه شرقی بود. این محدوده از میدانی تا سمت خلیج گواتر به ۵ منطقه تقسیم گردید. فاصله هر منطقه ۳۰ دقیقه طول جغرافیایی (فقط شرقی، ۳۵ دقیقه) بود. هر منطقه به ۴ لایه عمقی ۲۰-۱۰، ۳۰-۲۰، ۵۰-۳۰ و ۱۰۰-۵۰ متری (A_1, A_2, A_3 و A_4) بود. در هر گشت تحقیقاتی، ۶۵ ایستگاه تعیین و با تور ترال کف به مدت ۱ ساعت در هر ایستگاه با شناور تحقیقاتی فردوس ۱ تورکشی صورت گرفت. نمونه‌های گربه‌ماهی توزین و بیومتری شده و توده زنده این گونه به تفکیک عمق و منطقه تخمین زده شد. نتایج نشان داد که مجموع توده زنده گربه‌ماهی بزرگ در فصل تابستان ۷۹۲/۲ تن برآورد گردید. به طوری که در لایه‌های ۲۰-۱۰، ۳۰-۲۰، ۵۰-۳۰ و ۱۰۰-۵۰ متر، میزان بیوماس به ترتیب ۴۲۱/۳، ۲۶۱/۷، ۱۰۹/۳ و در لایه ۵۰-۱۰۰ متری صید نشده بود. همچنین در پاییز، ۱۴۹۵/۲ تن بود که در لایه‌های ۲۰-۱۰، ۳۰-۲۰، ۵۰-۳۰ و ۱۰۰-۵۰ متر، میزان بیوماس به ترتیب ۵۷۴/۳، ۱۵۸/۸، ۲۴۱/۶ و ۵۲۰/۵ تن بود. بررسی مقادیر صید در واحد مساحت نشان داد که وضعیت صیادی این گونه بسته به فصل گرم یا سرد از استراتژی خاصی پیروی می‌کند، بنابراین توصیه می‌گردد از ابزار مناسب صید استفاده گردد.

واژه‌های کلیدی: توزیع، زیئوده، گربه‌ماهی *Arius thalassinus*، دریای عمان، روش مساحت جاروب شده

مقدمه

باید به صورت مجزا مدیریت گردد (Tzeng, ۲۰۰۴). یکی از گونه‌های مهم و قابل توجه موجود در خلیج فارس و دریای عمان، گربه‌ماهی (*Arius thalassinus*) از خانواده آریده (Ariidae) می‌باشد. این ماهی دارای بیشینه طول ۱۸۵ سانتی‌متر می‌باشد. گربه‌ماهیان بدن طولی دارند، پوزه و سر گرد یا از بالا به پایین فشرده است، دهان انتهایی تا تحتانی است (ستاری و همکاران، ۱۳۸۲). این گونه توسط تعدادی از پژوهشگران دیگر (DeBruin و همکاران (۱۹۹۴)، Bianchi (۱۹۸۵)،

آگاهی از وضعیت و ترکیب گونه‌های ماهیان و نحوه پراکنش آنها در اعماق مختلف آب‌های دریای عمان (سواحل سیستان و بلوچستان)، نقش به‌سزایی در مدیریت علمی و معقولانه ذخایر ماهیان با ارزش دارد. آگاهی از ساختار و میزان ذخایر گونه‌های مختلف ماهیان برای مدیریت منطقی و مؤثر یک منبع شیلاتی ضروری است و برای بهره‌برداری بهینه، هر ذخیره

*مستول مکاتبه: khanihm@yahoo.com

بود. همچنین این شناور برای ناوبری و عملیات صید مجهز به اکوساندر رنگی (مدل CS 1422)، GPS (مدل RS 5310)، پلاتر (مدل Furuno Hi dynamic)، رادار (مدل Racall deco 2070)، بی سیم HF و VHF می باشد. تور ترال مورد استفاده ساخت شرکت (Enggel) آلمان بوده و ویژگی های آن شامل چشمه تور ۴۰۰ به ۸۰ میلی متر (از ابتدای دهانه تور به انتها)، طول تور ۶۲/۴ متر، طول طناب فوقانی ۵۰ متر، طول طناب پائینی ۳۰ متر بود.

در این مطالعه از نقشه های شماره ۳۲۱، ۳۲۲، ۳۲۳ (به وسیله اداره جغرافیایی ارتش ارائه شده است) با مقیاس ۱:۱۰۰۰۰۰ و دستگاه پلانی متر استفاده گردید و کل منطقه مورد بررسی، منطقه بین مختصات جغرافیایی ۵۸ درجه و ۵۵ دقیقه تا ۶۱ درجه و ۳۰ دقیقه به ۵ منطقه با فواصل ۳۰ دقیقه (آخرین منطقه ۳۵ دقیقه تقسیم شد) و در هر منطقه لایه های عمقی ۲۰-۱۰، ۳۰-۲۰، ۵۰-۳۰ و ۱۰۰-۵۰ متر مشخص شد. سپس با استفاده از دستگاه پلانی متر مساحت هر منطقه و هر لایه عمقی مربوط به آن منطقه محاسبه گردید (جدول ۱). چون سرعت متوسط شناور برای صید با این تور ۳ گره دریایی می باشد، کل منطقه عملیاتی با دقت در کارهای انجام شده توسط سایر مراکز تحقیقاتی شیلاتی جنوب از جمله هرمزگان (ولی نسب، ۱۳۷۳) به مربعات ۱×۳ مایلی تقسیم بندی و مشبک گردید و به هر خانه کد مخصوصی داده شد. سپس سعی گردید که در نقاط مشترک بین زیر منطقه ها و نقاط مشترک داخل هر منطقه در قسمتی ایستگاه تعیین شود که قابلیت ترال کشی را داشته باشد و حداکثر استفاده به عمل آید. برای انتخاب ایستگاه ها در هر گشت تحقیقاتی بعد از مشخص شدن لایه های عمقی ۲۰-۱۰، ۳۰-۲۰، ۵۰-۳۰ و ۱۰۰-۵۰ متر و تعیین تعداد ایستگاه در هر لایه عمقی و هر منطقه، روش طبقه بندی با در نظر گرفتن همه عوامل مؤثر در

Pauly و Mines (۱۹۹۲)، (۱۹۹۵) Vidthayanon و Das و همکاران (۱۹۹۷) شناسایی گردیده است. رشد سریع جمعیت و تغییر ذائقه غذایی از یک سو و کاهش ذخایر برخی ماهیان ارزشمند دریایی ناشی از صید بی رویه سنتی و صنعتی از سوی دیگر نیاز به بهره برداری از دیگر انواع آبزیان گربه ماهی بزرگ را که به عنوان صید ضمنی محسوب می شدند و به میزان اندک در بازار ماهی فروشان شهرهای ساحلی به چشم می خوردند، تقویت نموده است. بنابراین به نظر می رسد پرداختن دقیق و اصولی به مبحث میزان ذخایر ماهیان کفزی واقع در سواحل جنوبی کشور و استخراج اطلاعات کاربردی مربوط به این گونه ها در برنامه ریزی های مدیریتی برای بهره برداری از منابع نام برده کاملاً ضروری می باشد. لازم به ذکر است که برآورد ذخایر و تعیین میزان توده زنده این ماهی تاکنون به صورت جامع و جداگانه صورت نگرفته است و غالباً در پروژه های ارزیابی ذخایر ماهیان خلیج فارس و دریای عمان در کنار بررسی ذخایر سایر گونه ها، انجام شده است. بنابراین از نظر ضرورت موضوع به منظور تعیین پراکنش و فراوانی نسبی گربه ماهی بزرگ در فصول تابستان و پاییز و در اعماق مختلف سواحل سیستان و بلوچستان، این پژوهش به اجرا در آمد.

مواد و روش ها

در این پژوهش از شناور تحقیقاتی فردوس یک استفاده گردید که دارای قابلیت صید به صورت ترال کفی است. این طرح در سال ۱۳۷۹ در دو فصل تابستان و پاییز و در اعماق مختلف سواحل سیستان و بلوچستان انجام گرفت. شناور مورد استفاده دارای طول کل ۴۵/۴ متر، پهنا ۱۰ متر، ظرفیت ۶۷۳ تن، حداکثر آبخور ۳/۸ متر، قدرت موتور اصلی: ۱۶۰۰ اسب بخار و حداکثر سرعت ۱۲ گره دریایی (نات)

مورد لایه‌های عمقی نیز متذکر می‌گردد که: لایه ۲۰-۱۰ متر شامل: A_1, B_1, C_1, D_1 و E_1 لایه ۳۰-۲۰ متر شامل: A_2, B_2, C_2, D_2 و E_2 می‌باشد. لایه ۵۰-۳۰ متر شامل: A_3, B_3, C_3, D_3 و E_3 لایه ۱۰۰-۵۰ متر شامل: A_4, B_4, C_4, D_4 و E_4 می‌باشد.

انتخاب نمونه و توزیع تورکشی درون طبقات با استفاده از جدول اعداد تصادفی به کار رفت. تغییرات فراوانی طولی در ۴ لایه عمقی (۲۰-۱۰، ۳۰-۲۰، ۵۰-۳۰ و ۱۰۰-۵۰ متر) برای گونه گربه ماهی بزرگ مورد بررسی قرار گرفت و برای هر لایه عمقی جداگانه نوسانات آن‌ها آورده شده است. همچنین در

جدول ۱- مساحت لایه‌های عمقی و مناطق مورد بررسی، درصد و تعداد ایستگاه‌ها در سال ۱۳۷۹.

منطقه	محدوده جغرافیایی	تعداد ایستگاه	درصد مساحت	جمع
A	۵۸ درجه و ۵۵ دقیقه تا ۵۹ درجه و ۲۵ دقیقه	۱۰	۲۱	۱/۱۱۶
B	۵۹ درجه و ۲۵ دقیقه تا ۵۹ درجه و ۵۵ دقیقه	۱۱	۱۷/۵	۳/۱۸۱
C	۵۹ درجه و ۵۵ دقیقه تا ۶۰ درجه و ۲۵ دقیقه	۱۲	۲۱/۲	۰/۲۳۵
D	۶۰ درجه و ۲۵ دقیقه تا ۶۰ درجه و ۵۵ دقیقه	۱۴	۲۵	۵/۲۶۸
E	۶۰ درجه و ۵۵ دقیقه تا ۶۱ درجه و ۳۰ دقیقه	۱۸	۱۵/۳	۸/۳۶۳
جمع	۵۸ درجه و ۵۵ دقیقه تا ۶۰ درجه و ۳۰ دقیقه	۶۵	۱۰۰	۱۷/۸۹۵

شده، گونه‌های حسون (کریشو)، زمین کن خال باله و کفشک تیزدندان که از نظر اقتصادی و شیلاتی بیش‌تر مورد توجه بودند، انتخاب شده و زیست‌سنجی هر یک جداگانه انجام گرفت. سپس با استفاده از میزان صید (W)، سطح تورکشی شده در هر ایستگاه (a) مقدار صید بر واحد سطح ($CPUA$) برای هر گونه به تفکیک لایه‌های عمقی محاسبه گردید ($Cpua=W/a$). سطح تورکشی شده (a) از رابطه زیر محاسبه شد:

$$a=t \times v \times h \times x$$

که در آن، t : زمان تورکشی، h : طول طناب فوقانی، v : سرعت متوسط کشتی به هنگام تورکشی، x : ضریب گسترده‌گی تور به هنگام تورکشی.

سپس با استفاده از متوسط $CPUA$ در لایه‌های عمقی (۴ لایه)، مساحت هر لایه و منطقه، مقدار Y (محصول) برای گروه‌های آبی صید شده محاسبه گردید.

$$Y=Cpua \times Area$$

در هر گشت دریایی به همراه موقعیت جغرافیایی ایستگاه‌ها و فرم $Log\ sheet$ نیز در اختیار ناخدا قرار گرفت تا اطلاعات لازم مانند: عمق زمان نمونه‌برداری، سرعت متوسط شناور در هنگام تورکشی و... در آن ثبت شود. برای نمونه‌برداری ابتدا در غرب دریای عمان (منطقه میدانی) عملیات ترال‌کشی به مدت ۱ ساعت در هر ایستگاه انجام گرفت. بعد از پایان ۱ ساعت ترال‌کشی محتویات تور روی عرشه شناور تخلیه شده و همه عملیات تفکیک و توزین انجام شد. در صورتی که آبزیان مشابه‌ای وجود نداشت، تعداد و وزن آبزیان بزرگ را در فرم‌های مربوطه با توجه به تقسیم‌بندی انجام شده محاسبه نموده و در پایان با توجه به زمان تورکشی، سطح تورکشی، میزان صید بر واحد تلاش (ساعت) و صید بر واحد مساحت محاسبه شد (Sparre, ۱۹۹۲). در پایان بعد از پر شدن فرم‌های لازم، با توجه به زمان تورکشی و سطح تورکشی، میزان صید بر واحد تلاش (ساعت) و صید بر واحد مساحت محاسبه شد. در بین آبزیان صید

A, B, C, D و E به ترتیب ۳/۳۵۰، ۲/۶۸، ۹/۱۲۳، ۱/۲۰ و ۷/۲۲۹ تن بود که در لایه عمقی ۱۰۰-۵۰ متری این گونه صید نگردیده بود و در لایه‌های عمقی دیگر ۲۰-۱۰ متر، ۳۰-۲۰ متر و ۵۰-۳۰ متری به ترتیب ۳/۴۲۱، ۷/۲۶۱ و ۳/۱۰۹ تن برآورد شده است. در فصل پاییز میزان بیوماس ۲/۱۴۹۵ تن برآورد گردیده است که به تفکیک مناطق A, B, C, D و E به ترتیب ۷/۲۰۶، ۱/۴۳، ۳/۶۵۸، ۱/۳۴۴ و ۱/۱۵۳ تن بود که در لایه‌های ۲۰-۱۰، ۳۰-۲۰، ۵۰-۳۰ و ۱۰۰-۵۰ متر میزان بیوماس به ترتیب ۳/۵۷۴، ۸/۱۵۸، ۶/۲۴۱ و ۵/۵۲۰ تن بود. بیوماس سالانه این گونه ۷/۱۱۴۳ تن در سال ۷۹ برآورد گردیده است که در مناطق A, B, C, D و E به ترتیب ۶/۲۷۸، ۶/۱۰۵، ۱/۳۹۱، ۱/۱۷۷ و ۴/۱۹۱ تن بوده و در ۴ لایه عمقی به ترتیب ۸/۴۹۷، ۲/۲۱۰، ۴/۱۷۵ و ۳/۲۶۰ تن بوده است. فقط در لایه عمقی ۱۰۰-۵۰ متر فراوانی وجود ندارد و حداکثر فراوانی (شکل ۱- الف، ب و ج) به ترتیب در میانگین‌های طولی ۳۴، ۲۲ و ۵۴ سانتی‌متر مشاهده می‌شود.

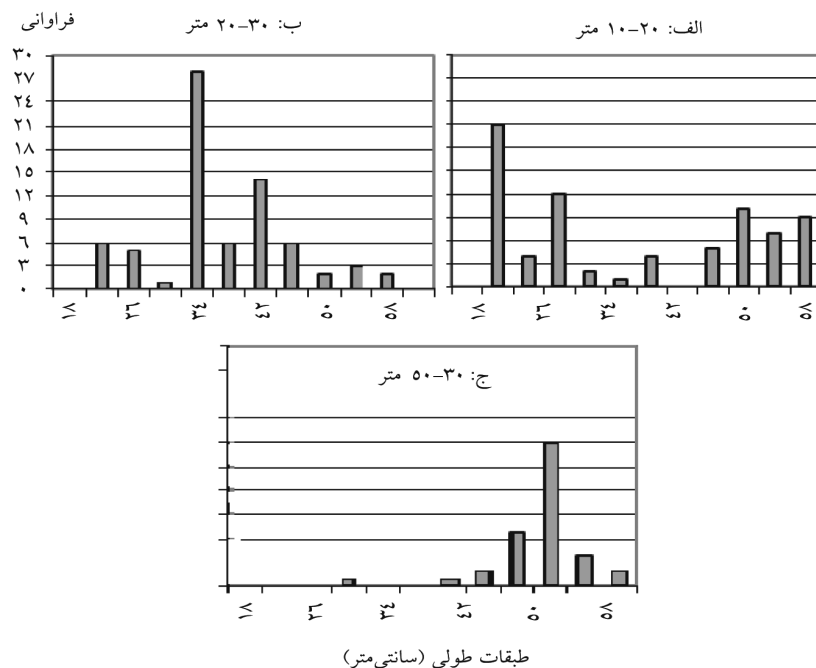
و با توجه به این‌که ضریب قابلیت صید تور Catchability coefficient در اینجا ۰/۵ فرض شده است، بنابراین برای محاسبه زیتوده داریم:

$$B=Y: 0/5$$

برای زیست‌سنجی آبزبان صید شده از ترازو با دقت ۲۰ و ۵۰ گرم، تخته بیومتری با دقت ۱ سانتی‌متر، متر معمولی با دقت ۱ سانتی‌متر، ابزار تشریح، لوپ Nikon و کولیس با دقت ۰/۰۲ میلی‌متر استفاده گردید. برای شناسایی آبزبان صید شده از راهنمای صحرایی آبزبان تجاری پاکستان در دریای عمان، کلید شناسایی ۵ جلدی فائو و اطلس ماهیان خلیج فارس و دریای عمان (ایران) استفاده گردید. داده‌های جمع‌آوری شده در نرم‌افزار Excel وارد گردید و نمودارهای مربوط به هر ماهی در لایه‌های مورد بررسی ترسیم گردید.

نتایج

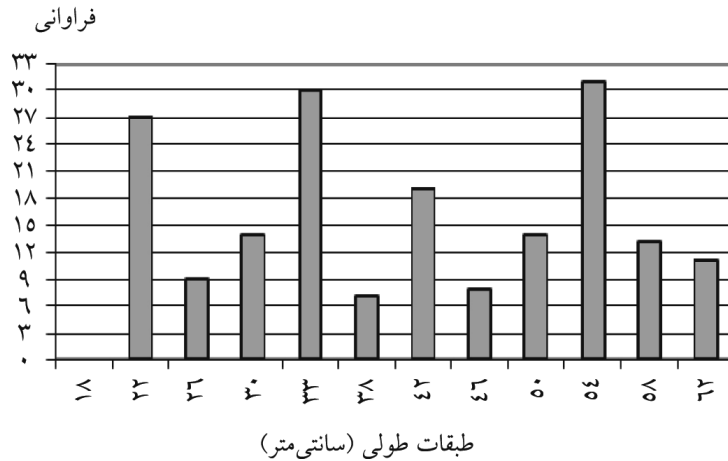
میزان بیوماس گربه‌ماهی بزرگ در فصل تابستان ۲/۷۹۲ تن برآورد گردیده است که به تفکیک مناطق

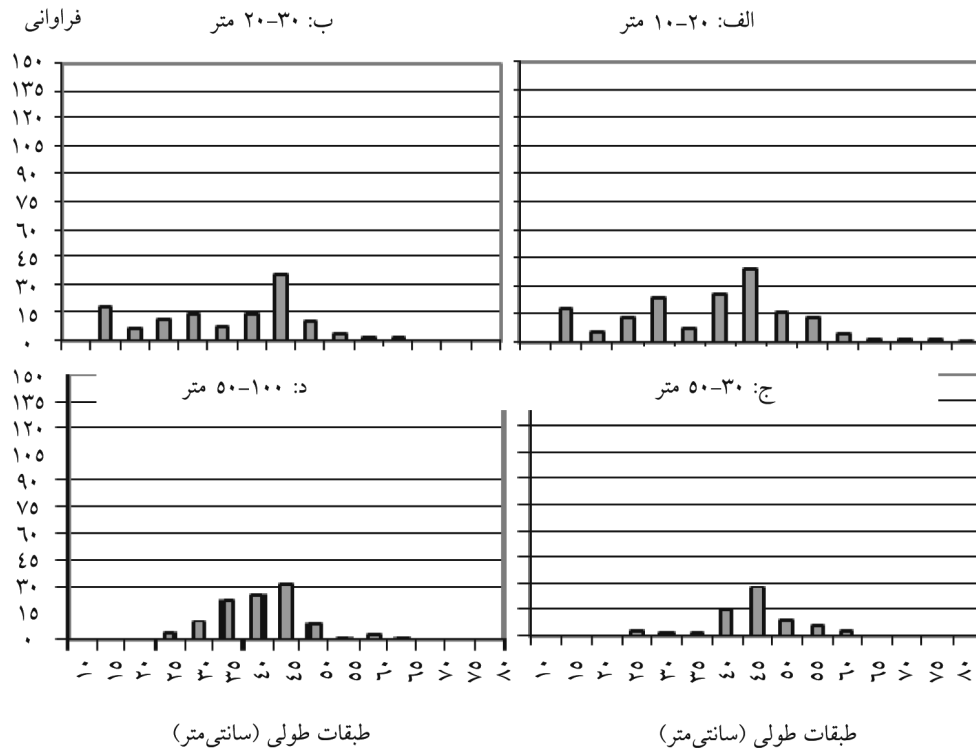
شکل ۱- فرآوانی طولی گربه‌ماهی بزرگ به تفکیک، لایه‌های عمقی در فصل تابستان.

می‌شود. در فصل پاییز، فراوانی در تمام لایه‌های عمقی دیده می‌شود و حداکثر فراوانی در هر ۴ لایه در میانگین طولی ۴۵ سانتی‌متر بود (شکل ۳).

فراوانی طولی برای لایه عمقی از ۱۰-۱۰۰ متر (۴) لایه عمقی هم‌زمان) ترسیم گردید (شکل ۲). همچنین حداکثر فراوانی در میانگین طولی ۵۴ سانتی‌متر دیده

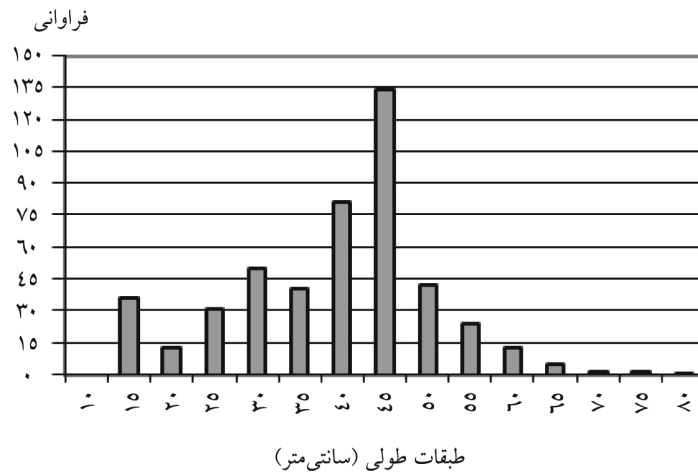
شکل ۲- فراوانی طولی گربه ماهی بزرگ در دریای عمان، لایه عمقی ۱۰-۱۰۰ متر، در فصل تابستان.

شکل ۳- فراوانی طولی گربه ماهی بزرگ به تفکیک، لایه عمقی متر در پاییز.

پراکنش این گونه براساس میزان C_{pua} در منطقه A در فصل تابستان در دو لایه A_۱ و A_۲ مقدار C_{pua} محاسبه گردیده است که به ترتیب ۲۸۱۰/۷ و ۱۲۳۱۹/۴ کیلوگرم بر مایل مربع بود، ولی در فصل پاییز در ۴ لایه عمقی A_۱، A_۲، A_۳ و A_۴ صید انجام شده است که به ترتیب میزان C_{pua} برابر ۳۱۶۶/۵۳، ۳۸۱/۷۵، ۱۵۸/۷۹ و ۴۳۳/۸۵ کیلوگرم بر مایل مربع بوده است. در منطقه B در لایه عمقی A_۱، A_۲ میزان C_{pua} محاسبه شده است که به ترتیب معادل ۸۱۹/۸ و ۱۰۷ کیلوگرم بر مایل مربع در حالی که در فصل پاییز در تمام لایه‌های منطقه B صید انجام شده است که در لایه‌های B_۱، B_۲، B_۳ و B_۴ به ترتیب برابر ۲۰۴/۵۲، ۵۵۳/۲۱، ۲۱۰/۲۸ و ۵۲۸/۸۷ کیلوگرم بر مایل مربع بود. در منطقه C، در فصل تابستان فقط در لایه C_۱ میزان C_{pua} معادل ۸۳۶/۳ کیلوگرم بر مایل مربع بود. این در حالی است که در فصل پاییز در تمام لایه‌های C (C_۱، C_۲، C_۳ و C_۴) به ترتیب میزان C_{pua} برابر

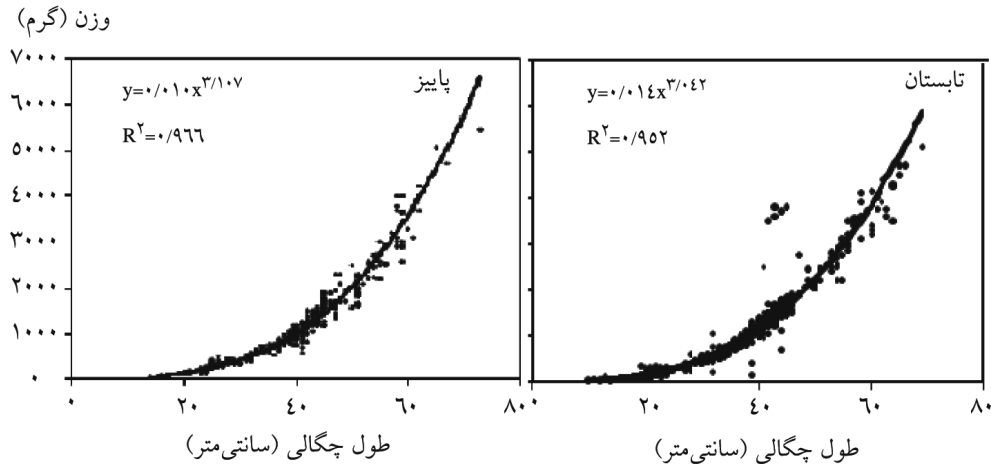
۹۵۳/۰۶، ۱۰۸۰/۱۲، ۳۱۲۰/۲۲ و ۱۳۴۱/۱۷ کیلوگرم بر مایل مربع بود. در منطقه D نیز در تابستان فقط در D_۱ صید انجام گردیده بود و میزان C_{pua} برابر ۱۸۵/۳ کیلوگرم بر مایل مربع بود در حالی که در تمام لایه‌های D در فصل پاییز C_{pua} وجود داشت و میزان C_{pua} در لایه‌های D_۱، D_۲، D_۳ و D_۴ به ترتیب برابر ۱۸۷۶، ۵۳۸/۲۷، ۳۴۴/۶۳ و ۲۳۸/۸۵ کیلوگرم بر مایل مربع بود. در منطقه E، در فصل تابستان فقط در لایه عمقی ۱۰۰-۵۰ متر صید انجام نشده بود و در لایه‌های عمقی E_۱، E_۲ و E_۳ میزان C_{pua} به ترتیب ۲۸۳/۸، ۱۷۵/۵، ۱۰۰۴/۵ کیلوگرم بر مایل مربع بود و در فصل پاییز در لایه‌های عمقی E_۱، E_۲، E_۳ و E_۴ به ترتیب ۲۳۷/۴۳، ۱۸۲/۴۵، ۱۱۱/۲۲ و ۲۶۰/۹۸ کیلوگرم بر مایل مربع بود. مطابق با شکل ۴، حداکثر فراوانی در میانگین طولی ۴۵ سانتی‌متر دیده می‌شود. دامنه طولی این گونه در فصول تابستان و پاییز ۸۰-۱۵ سانتی‌متر می‌باشد.

شکل ۴- فراوانی طولی گربه‌ماهی بزرگ در سواحل سیستان و بلوچستان، لایه عمقی ۱۰۰-۱۰ متر پاییز ۷۹.

پاییز: $SE(b)=0/0275662$ و $R^2=0/9669$ و
 $W=0/0107TL^{3/1077}$
 تغییرات ضریب تعیین چندان زیاد نیست و در دو فصل مقادیر آن بالاست. عدد b نشان از رشد ایزومتریک دارد.

رابطه طول و وزن گربه‌ماهی بزرگ در آب‌های سواحل سیستان و بلوچستان به شرح زیر می‌باشد:
 تابستان: $SE(b)=0/0294392$ و $R^2=0/9521$ و
 $W=0/0149TL^{3/0429}$

شکل ۵- رابطه طول و وزن گربه ماهی بزرگ در سواحل سیستان و بلوچستان.

دریای عمان ۱۵۰۸/۱۹ به دست آمد که در لایه های ۲۰-۱۰ متر، ۳۰-۲۰ متر، ۵۰-۳۰ متر و ۱۰۰-۵۰ متری به ترتیب ۵۹۱/۲ تن، ۴۹۶/۸۳ تن، ۱۷۴/۳۹ تن و ۲۴۵/۷۸ گزارش گردید.

Widthayanon (۱۹۹۵)، طی بررسی آب های بخش جنوبی دریای چین، گونه گربه ماهی بزرگ را به عنوان گونه ای با اهمیت اقتصادی بالا، شناسایی نمود و حداکثر طول آن را ۱۸۵ سانتی متر و به طور میانگین بین ۷۰-۲۵ سانتی متر در این پژوهش حداکثر فراوانی گربه ماهیان صید شده در میانگین طولی ۵۴ سانتی متر مشاهده گردید.

Das و همکاران (۱۹۹۷) گربه ماهی *A. tenuispinis* را در خلیج بنگال مطالعه نمودند، در طی این پژوهش، ۱۸۴ عدد از گونه نام برده بررسی شد، به طوری که رابطه طول کل- وزن $\text{Log } W = -0.8772 + 2.2562 \text{ Log } TL$ به دست آمده است. در این پژوهش رابطه طول چنگالی- وزن کل گربه ماهیان در فصل تابستان $W = 0.149TL^{3/0429}$ و در فصل پاییز $W = 0.107TL^{3/107}$ محاسبه گردید. همچنین در پژوهش دیگری که توسط محمدخانی و همکاران (۱۳۸۱) در سواحل دریای عمان انجام گرفت، رابطه طول چنگالی- وزن کل گربه ماهیان صید شده در فصل

بحث

گربه ماهی بزرگ معمولاً تا ۷۰ سانتی متر می رسد و حداکثر اندازه آن ۱۸ سانتی متر می باشد. صید این گونه با استفاده از ترال کفی، گیلنت و لانگلاین می باشد. این ماهی، گونه ای دریایی است، معمولاً در خلیج ها و آب های لبشور یافت می شود اما هرگز وارد آب های شیرین نمی گردد. از خرچنگ ها، میگوها و دیگر سخت پوستان تغذیه می کند (Bianchi, ۱۹۸۵). در پژوهش دیگری، Cochin (۱۹۸۷) گونه گربه ماهی بزرگ را در سواحل هند شناسایی نمود. در طی این بررسی، ۸۰ درصد از ماهیان صید شده به این گونه اختصاص داشت، به طوری که طول و وزن این گونه به ترتیب ۷۵ سانتی متر و ۵ کیلوگرم گزارش گردید. همچنین Pauly و Mines (۱۹۹۲)، با استفاده از تور ترال ۴۴ تن از گونه گربه ماهی بزرگ را در خلیج میگوئل (Miguel Bay) به میزان ۰/۲ کیلوگرم در هکتار صید نمودند که در بین ماهیان صید شده حداکثر طول کل این گونه ۱۵۰ سانتی متر گزارش گردید. در این پژوهش، میزان بیوماس سالانه گربه ماهی بزرگ ۱۱۴۳/۷ تن برآورد گردید. در بررسی دیگری که توسط محمدخانی و همکاران (۱۳۸۱) انجام گردید، بیوماس این گونه در سواحل

می‌کند، به این شرح که در فصل تابستان در همه بنادر صیادی در منطقه ساحلی نزدیک به طور عمده تا عمق ۱۰ متری و حداکثر ۲۰ متری صید می‌گردد و در فصل پاییز در تمام اعماق (از ۱۰-۱۰۰ متری) صید می‌شود، بنابراین توصیه می‌گردد از ابزار مناسب صید استفاده گردد.

بهار $W=0.207TL^{2/9373}$ و در فصل زمستان $W=0.492TL^{2/156}$ محاسبه شد.

در این پژوهش، پراکنش این گونه بر طبق میزان CPAU محاسبه شده در فصل تابستان و پاییز، مورد بررسی قرار گرفت. از بررسی مقادیر صید بر واحد مساحت نتیجه می‌شود که وضعیت صیادی این گونه بسته به فصل گرم یا سرد از استراتژی خاصی پیروی

منابع

- ۱- ستاری، م.، شاهسونی، د.، و شفیعی، ش.، ۱۳۸۲. ماهی‌شناسی سیستماتیک. انتشارات حق‌شناس. ۵۰۲ صفحه.
- ۲- محمدخانی، ح.، تقوی، ا.، عطاران، ب.، خدای، ش.، و دریانبرد، غ.، ۱۳۸۱. ارزیابی ذخایر کفزیان به روش مساحت جاروب شده در دریای عمان (۱۰-۱۰۰ متر) سواحل سیستان و بلوچستان. مرکز تحقیقات شیلاتی آب‌های دور چابهار. ۸۰ صفحه.
- ۳- ولی‌نسب، ت.، ۱۳۷۳. ارزیابی ذخایر کفزیان به روش مساحت جاروب شده (راس نایبند تا راس سربیک) مرکز تحقیقات دریای عمان- بندرعباس.

4. Bianchi, G., 1985. Field guide commercial marine and brackish water species of Pakistan, FAO, ROME.
5. Cochin, I., 1987. Marine fish's information service. Central Marine Fisheries Research Institute. 73, 13-19.
6. Das, N.G., Majumder, A.A., and Sarwar, S.M.M., 1997. Length-weight relationship and condition factor of catfish *Arius tenuispinis* Day. Ind. J. Fish. 44 (1), 81-85.
7. De Bruin, G.H.P., Russell, B.C., and Bogusch, A., 1994. The marine fishery resources of Sri Lanka. FAO. Rome. pp. 171-197.
8. Pauly, D., and Mines, A.N., 1992. Small-scale fisheries of San Miguel Bay, Philippines: biology and stock assessment. Published by the Institute of Fisheries Development and Research, College of Fisheries, University of the Philippines. 132p.
9. Sparre, P., 1992. Introduction to tropical fish stock assessment. Part 1, manual FAO fisheries technical paper. 306/1.
10. Tzeng, T.D., 2004. Morphological variation between populations of spotted mackerel *Scomber australasicus* of Taiwan. Fisheries Research, 68, 45-55.
11. Vidhayanon, Ch., 1995. Species composition and Diversity of Fishes in the South China Sea, Area I: Gulf of Thailand and East Coast of Peninsular Malaysia. Chavalit, pp. 172-240.

**The investigation of population distribution and biomass of
Arius thalassinus in summer and fall seasons by swept area
method in the Oman Sea (Systan and Balochestan coasts)**

***H. Mohamadkhani¹ and T. Enayat Gholampour²**

¹Member of Iranian Fisheries Research Organization, Iran,

²M.Sc., Dept. of Fisheries, Inland Aquatic Stocks Research Center Gorgan

Abstract

In order to study biomass and length frequency of *Arius thalassinus*, research cruises were carried out in the Oman Sea, Systan and Balochestan waters, in autumn and summer seasons by swept area method. The studied area was from Meidani (58° 55' E) to Gwatre Bay (61° 30' E). It was divided into 5 sub regions (A, B, C, D and E) each covering 30' width (except E, 35'), each region was divided into 4 depth stratum: 10-20, 20-30, 30-50 and 50-100 m (A₁, A₂, A₃ and A₄). In each cruises, sampling was carried out for 65 stations using a bottom trawler by R/V Ferdows 1 for 1 hour. In this study after the samples the species *A. thalassinus* was measured and weighted. The total biomass of *A. thalassinus*, in the summer was estimated 792.2 tons and for each layer of 10-20 m, 20-30 m, 30-50 m indicating 421.3, 261.7, 109.3, respectively, while there was no catch for 50-100 m layer. Also total biomass was evaluated 1495.2 tons in autumn, that in 10-20 m, 20-30 m, 30-50 m and 50-100 m were 574.3, 158.8, 241.6 and 520.5 tons, respectively. In this study, CPUA changes indicated that catch situation depends on warm or cold season. It means, catch amount follows a specific strategy. So, it's recommended to use a suitable fishing gear.

Keywords: Distribution; Biomass; *Arius thalassinus*; Oman Sea; Swept area method

* Corresponding Authors; Email: khanihm@yahoo.com